

H O T Ă R Î R E
pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea nr. 61-XV din
21 februarie 2003 “Pentru modificarea și completarea Legii cooperăției
de consum nr.1252-XIV din 28 septembrie 2000”

nr. 10 din 20.06.2006

Monitorul Oficial nr. 98-101/10 din 30.06.2006

* * *

În numele Republicii Moldova,
Curtea Constituțională în componența:
Victor PUȘCAȘ - președinte
Alina IANUCENCO - judecător-raportor
Mircea IUGA - judecător
Dumitru PULBERE - judecător
Elena SAFALERU - judecător
Ion VASILATI - judecător

cu participarea Victoriei Botnariuc, greșier, Gheorghe Susarenco, deputat în Parlament, autorul sesizării, Ion Mîțu, reprezentantul permanent al Parlamentului la Curtea Constituțională, Nicolae Eșanu, viceministru al justiției, reprezentantul permanent al Guvernului la Curtea Constituțională, Vasile Grosu, președintele Uniunii raionale a cooperativelor de consum din Strășeni, conducându-se după art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție, art.4 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.4 alin.(1) lit.a) și art.16 alin.(1) din Codul jurisdicției constituționale, a examinat în ședință plenară deschisă dosarul pentru controlul constituționalității unor prevederi din Legea cooperăției de consum nr.1252-XIV din 28 septembrie 2000 în redacția Legii nr.61-XV din 21 februarie 2003 “Pentru modificarea și completarea Legii cooperăției de consum nr.1252-XIV din 28 septembrie 2000”.

Drept temei pentru examinarea dosarului a servit sesizarea deputatului în Parlament Gheorghe Susarenco, depusă la 27 ianuarie 2006, în conformitate cu prevederile art.24 și art.25 lit.g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.38 alin.(1) lit.g) și art.39 din Codul jurisdicției constituționale.

Prin decizia Curții Constituționale din 10 februarie 2006 sesizarea a fost acceptată spre examinare în fond.

Asupra problemei ce face obiectul sesizării Curtea Constituțională a solicitat puncte de vedere Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Guvernului, Ministerului de Justiție, Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din Republica Moldova “MOLDCOOP”, Catedrei de Drept Civil a Universității de Stat din Moldova.

Examinînd materialele dosarului, audiind informația judecătorului-raportor și argumentele expuse de părți în ședință, Curtea Constituțională

a constatat :

1. La 21 februarie 2003 Parlamentul a adoptat Legea organică nr.61-XV “Pentru modificarea și completarea Legii cooperăției de consum nr.1252-XIV din 28 septembrie 2000”¹ (în continuare - Legea nr.61-XV).

¹ M.O., 2003, nr.27-29, art.112

Autorul sesizării solicită Curții Constituționale declanșarea controlului de constituționalitate al următoarelor dispoziții din Legea nr.61-XV:

a) art.58 alin.(2) lit.m), potrivit căruia Consiliul de administrație al uniunii teritoriale “își dă consimțămîntul pentru înstrăinarea bunurilor cooperativelor de consum asociate”;

b) art.62 alin.(1) lit.l), potrivit căruia Biroul executiv al uniunii teritoriale “examinează problemele privind înstrăinarea bunurilor din cadrul uniunii teritoriale și prezintă deciziile respective spre aprobare consiliului de administrație”;

c) art.74 alin.(1) lit.i), potrivit căruia Congresul cooperăției de consum “hotărăște asupra înstrăinării bunurilor cooperăției de consum”;

d) art.77 alin.(2) lit.r) și lit.s), potrivit cărora Consiliul de administrație al uniunii teritoriale “aprobă gajarea (inclusiv ipotecarea) și darea în arendă sau în chirie a bunurilor cooperăției de consum; își dă consimțământul pentru înstrăinarea bunurilor cooperativelor de consum, precum și a bunurilor uniunilor teritoriale”;

e) art.81 lit.v), potrivit căruia Biroul executiv al uniunii centrale “examinează și propune spre aprobare consiliului de administrație gajarea (inclusiv ipotecarea) și darea în arendă sau în chirie a bunurilor cooperativelor de consum, ale uniunilor teritoriale și ale uniunilor centrale”;

f) art.89 alin.(3) propozițiile trei și patru: “Înstrăinarea bunurilor proprietății indivizibile înscrise după cooperativele de consum și uniunile teritoriale poate avea loc doar cu consimțământul organizațiilor cooperatiste ierarhic superioare, în condițiile prezentei legi. Contractele de înstrăinare a proprietății cooperăției de consum încheiate fără respectarea prevederilor prezentei legi sînt nule de drept”.

În motivarea sesizării se susține că prevederile precitate din Legea nr.61-XV contravin dispozițiilor art.9 alin.(3), art.46 alin.(1), art.126 alin.(1), art.127 alin.(1) și alin.(2) din Constituție. În acest sens se arată că prevederile legale, prin care se interzice înstrăinarea, gajarea, ipotecarea și darea în arendă a bunurilor cooperativelor de consum fără consimțământul organizațiilor cooperatiste ierarhic superioare, încalcă un atribut fundamental al dreptului de proprietate, cel al dispoziției, și comportă un caracter restrictiv contrar prevederilor art.54 alin.(1), alin.(2) și alin.(4) din Constituție.

2. Examinînd prevederile criticate de autorul sesizării prin raportare la dispozițiile constituționale ale art.9, art.46, art.126, art.127, referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate, ale art.54, care condiționează restrîngerea exercițiului unor drepturi sau a unor libertăți, precum și la reglementările legale în domeniu, Curtea reține următoarele:

Legea cooperăției de consum nr.1252-XIV din 28.09.2000² (în continuare - Legea nr.1252-XIV) stabilește bazele juridice, economice, sociale și administrative de constituire și de activitate ale cooperăției de consum în Republica Moldova.

² M.O., 2000, nr.154-156, art.1156

Oportunitatea reglementării activității cooperăției de consum, inclusiv a regimului de proprietate, printr-o lege organică specială a fost determinată de scopul, sarcinile și specificul organizațiilor cooperatiste de consum, ca părți componente ale economiei naționale și ale vieții sociale, care își desfășoară activitatea economică în sectorul privat al economiei de piață.

Potrivit art.4 din Legea nr.1252-XIV, organizația cooperatistă de consum este o organizație neguvernamentală și necomercială, care desfășoară activitate economică pentru satisfacerea necesităților și intereselor membrilor săi, în conformitate cu prezenta lege și cu propriul statut, avînd drept sarcină principală satisfacerea intereselor și necesităților membrilor cooperatori, crearea și dezvoltarea infrastructurii, extinderea cooperăției de consum, protecția consumatorului, extinderea de influență asupra politicii de consum, alte sarcini conform legislației și statutului ei.

Organizațiile cooperatiste de consum au dreptul să desfășoare și activitate economică externă (art.5).

Pornind de la faptul că cooperativa de consum este o asociație autonomă și independentă de persoane fizice, creată pe principiul liberului consimțământ, prin cooperarea de părți sociale ale membrilor săi (art.1 din Legea nr.1252-XIV), legislatorul a păstrat intact dreptul cooperativelor de consum de a exercita în putere proprie și în interes propriu atribuțiile de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunurilor ce le aparțin, deoarece, în calitate de persoane juridice, cooperativele de consum sînt proprietarii acestor bunuri. Astfel, potrivit art.32 alin.(1) din Legea nr.1252-XIV, cooperativa de consum este în drept să posedă, să folosească și să dispună de proprietatea sa pentru scopurile și sarcinile proprii, iar potrivit art.40 alin.(2) lit.i), consiliul de administrație al cooperativei de consum examinează problemele privind înstrăinarea bunurilor cooperativei de consum și prezintă deciziile spre aprobare adunării generale.

Cooperativele de consum au consolidat acest drept în propriile statute, adoptate în conformitate cu prevederile Legii nr.1252-XIV, în baza cărora ele își desfășoară activitatea.

Așadar, cooperativele de consum, ca asociații autonome și independente de persoane fizice, își pot exercita dreptul de proprietate prin toate atribuțiile acestuia - de posesiune, de folosință și de dispoziție.

3. Modificările și completările operate în Legea nr.1252-XIV prin Legea nr.61-XV, ce constituie obiectul nemijlocit al sesizării, reprezintă prescripții legale privind procedura de înstrăinare, gajare (inclusiv ipotecare), dare în arendă sau în chirie a bunurilor organizațiilor cooperatiste de consum (art.58

alin.(2) lit.m), art.62 alin.(1) lit.l), art.74 alin.(1) lit.i), art.77 alin.(2) lit.r) și lit.s), art.81 lit.v) și consecințele juridice privind înstrăinarea proprietății cooperativei de consum contrar prevederilor legii (art.89 alin.(3) propozițiile trei și patru).

Curtea observă că prevederile legale precitate au incidență doar asupra organizațiilor cooperatiste de consum *asociate în uniuni*.

Principiul liberei asocieri, ca unul din principiile de bază ale activității cooperativei de consum, statuat de art.6 din Legea nr.1252-XIV, este aplicabil atât persoanelor fizice, cât și organizațiilor cooperatiste de consum.

Potrivit art.6 alin.(2) din Legea nr.1252-XIV, organizațiile cooperatiste de consum, în calitate de persoane juridice, se pot asocia în uniune teritorială și/sau uniune centrală și se pot retrage din ele în bază de hotărâre a organului lor suprem de conducere. Prevederi similare sînt dezvoltate în art.32 alin.(1) lit.k), art.44 alin.(1) și alin.(2), art.49 și art.67 din lege.

În contextul prevederilor legale enunțate, Curtea observă că asocierea organizațiilor cooperatiste de consum în uniune teritorială și/sau uniune centrală este percepută de legislator *ca un drept, și nu ca o obligație*.

Cît privește dreptul de proprietate al cooperativelor de consum asociate în uniuni, Curtea remarcă că, deși dreptul de proprietate este un drept subiectiv, conferind titularului capacitatea de a exercita în putere proprie și în interes propriu atribuțiile de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunurilor sale, și face parte din categoria drepturilor absolute, el este susceptibil de limitare, deoarece în conținutul său dreptul de proprietate nu este neîngrădit. Pornind de la un interes general, legislatorul poate să instituie norme speciale privind dreptul de proprietate.

Acest reper juridic decurge din prevederile art.54 alin.(2) și alin.(4) din Constituție, potrivit cărora exercițiul unor drepturi și libertăți poate fi supus, în condițiile legii, unor restrîngerii, dacă acestea sînt conforme normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional, corespund unui interes general, sînt proporționale cu situația care le-a determinat și nu aduc atingere existenței dreptului sau a libertății.

În dezvoltarea acestor prevederi constituționale, legislatorul a stipulat în art.315 alin.(3) din Codul civil că dreptul de proprietate poate fi limitat prin lege sau de dreptul unui terț.

4. Avînd în vedere dispozițiile art.4 alin.(1) din Constituție, potrivit cărora dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și tratatele la care Republica Moldova este parte, Curtea reține că prevederile art.9 alin.(3), art.46 alin.(1), art.126 alin.(1), art.127 alin.(1) și alin.(2) din Constituție, invocate de autorul sesizării, trebuie interpretate și aplicate în concordanță cu prevederile articolului 1 din Protocolul adițional nr.1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, în vigoare pentru Republica Moldova din 12 septembrie 1997, unica normă din Convenție referitoare la dreptul economic.

Curtea consideră adecvat să citeze articolul 1 din Protocolul adițional nr.1 la Convenție: “Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decît pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții sau a amenzilor”.

După cum rezultă din practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, acest articol înglobează trei norme distincte.

Prima normă, expusă în propoziția întâi din alineatul unu, are un caracter general și stabilește principiul de folosință nestingherită a bunurilor.

Cea de-a doua normă, expusă în propoziția a doua din alineatul unu, subordonează lipsirea de proprietate anumitor condiții.

Cea de-a treia normă, expusă în alineatul doi, admite controlul statelor contractante asupra folosirii proprietății în conformitate cu interesul general.

Evident, ca și în cazul altor drepturi materiale, garantate de Convenție, statul poate restrînge exercițiul dreptului de proprietate. El poate lipsi persoana de proprietate “în interesul societății și în condițiile prevăzute de lege”.

Totodată, el poate “să asigure adoptarea unor asemenea legi, pe care le consideră necesare pentru efectuarea controlului privind folosința proprietății în conformitate cu interesul general”³.

³ Hotărîrea CEDO din 21.02.1986 în cauza James și alții, seria A, vol.98, pag.14

Curtea Europeană a remarcat de asemenea că noțiunea “interes general” este după necesitate amplă. Considerînd firesc că în procesul promovării politicii sociale și economice statelor le aparține dreptul de a stabili propria marjă de apreciere a “interesului general”, Curtea a subliniat că ea va respecta hotărîrea puterii legislative în problema aprecierii “interesului general”, cu excepția cazului în care hotărîrea respectivă este lipsită de temei rațional.

5. Curtea Constituțională își fundamentează poziția și pe prevederile Rezoluției nr.56/114 din 18.01.2002 a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

În punctul trei din Rezoluție se face apel către guvernele statelor-părți să revadă, acolo unde este cazul, prevederile legale și administrative, care reglementează activitatea cooperativelor, în scopul creării unor condiții favorabile de dezvoltare, apărării și consolidării potențialului cooperativelor pentru a le ajuta să-și atingă scopurile.

Conferința generală a Organizației Internaționale a Muncii, al cărei membru Republica Moldova a devenit în februarie 1995, în Recomandările anului 2002 privind sprijinul în dezvoltarea cooperativelor, a arătat că într-o societate balansată trebuie să coexiste sectoare de stat și private puternice, de asemenea cooperative puternice. În acest context guvernele urmează să promoveze politica de sprijin și de formare a cadrului legal care ar corespunde caracterului și funcțiilor cooperativelor.

Acest cadru legal constă în:

- a) punerea bazelor instituționale, care ar asigura cea mai rapidă și simplă, accesibilă și efectivă procedură de înregistrare a cooperativelor;
- b) susținerea politicii îndreptate spre asigurarea creării în cooperative a rezervelor respective, dintre care cel puțin o parte să rămână indivizibile;
- c) prevederea măsurilor de control asupra cooperativelor în conformitate cu legislația și practica națională, care corespund caracterului și funcțiilor lor;
- d) sprijinirea asocierii cooperativelor în structurile cooperatiste, care corespund cerințelor membrilor operatori.

6. Asociate în uniuni, organizațiile cooperatiste participă, pe bază de egalitate, la activitatea organizațiilor cooperatiste de consum, la formarea de capital și la controlul activității, operațiunilor și tranzacțiilor efectuate de aceste organizații (art.12 alin.(1) din Legea nr.1252-XIV).

Uniunea teritorială este în drept să realizeze obiectivele cooperativei de consum, ea reprezintă și apără în instanța judecătorească și în alte autorități publice interesele economice, financiare, judiciare și social-culturale ale cooperativelor de consum. Organul suprem al uniunii teritoriale, conferința membrilor asociați, este format din reprezentanți, aleși de organul suprem de conducere al cooperativelor de consum asociate în uniune (art.52, art.54 din Legea nr.1252-XIV). Activitatea uniunii centrale se constituie pe drepturi și principii similare.

Dreptul cooperativelor de consum de a se asocia, la nivel teritorial și central, în uniuni a condus la formarea în Republica Moldova a unui sistem cooperatist unitar, cu o infrastructură proprie, în administrarea căruia se află resurse materiale, vaste ca volum și diverse ca structură.

Activitatea cooperăției de consum din Republica Moldova influențează direct asupra dezvoltării social-economice a țării. În acest sens este concludentă Hotărîrea Guvernului nr.242 din 1 martie 2005 “Cu privire la aprobarea Programului Național “Satul moldovenesc”⁴ (2005-2015), în care se arată că cooperăția de consum din Republica Moldova, înscriind o istorie de peste 135 ani, este autonomă în activitățile sale, are o structură managerială diversificată, cu un profund caracter social, constituie un important element în sistemul economic al țării, avînd drept scop acoperirea necesarului și aspirațiilor economice și sociale ale comunității prin *intermediul proprietății din posesie*. Cooperăția de consum este implicată în problematica localităților și populației. Ca subsistem social-economic, în special în mediul rural, acest sector nu poate să lipsească din dezvoltarea localităților.

⁴ M.O., ediție specială din 17.05.05

Caracterul social-economic profund al activității organizațiilor cooperatiste de consum, remarcat de Curtea Constituțională și în jurisprudența sa anterioară - în Hotărîrea nr.21 din 9 octombrie 2003⁵, precum și legătura indisolubilă între activitatea cooperativelor de consum, a uniunilor teritoriale și a uniunii centrale impun reglementarea detaliată a relațiilor acestora, inclusiv a celor de proprietate, în scopul ocrotirii drepturilor membrilor operatori și consolidării și protejării, în condițiile economiei de piață, a proprietății constituite pe parcursul anilor în sistemul cooperatist pentru a putea fi utilizată conform interesului general.

⁵ M.O., 2003, nr.218-220, art.17

7. Partea indivizibilă a proprietății cooperatiste de consum, după cum stipulează art.89 alin.(3) din Legea nr.1252-XIV, este înscrisă după organizațiile cooperatiste și cuprinde întreg patrimoniul acumulat pe parcursul activității acestora, fără partea menționată la alin.(2). Partea indivizibilă a proprietății nu poate fi însușită de membrii cooperatori sau de organizațiile cooperatiste asociate.

Din norma precitată rezultă că prin esența sa partea indivizibilă a proprietății cooperatiste de consum este garantul unității și stabilității dezvoltării economice a cooperatistei de consum.

Parlamentul, operînd modificările și completările ce constituie obiectul sesizării, a urmărit scopul de a consolida proprietatea cooperatistei de consum, de a evita exercitarea abuzivă a dreptului de proprietate și prejudicierea ireversibilă a membrilor cooperatori.

Curtea Constituțională relevă că, după natura lor juridică, prevederile supuse controlului de constituționalitate nu reprezintă o ingerință în activitatea organizațiilor cooperatiste de consum, nu dezechilibrează coraportul rațional dintre interesele cooperativilor de consum și interesele societății, nu aduc atingere principiului de folosință liberă a proprietății în sensul articolului 1 din Protocolul adițional nr.1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și al art.9 alin.(3), art.46 alin.(1), art.126 alin.(1), art.127 alin.(1) și alin.(2), precum și al art.54 alin.(1), alin.(2) și alin.(4) din Constituția Republicii Moldova.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art.140 din Constituție, art.26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.62 și art. 68 din Codul jurisdicției constituționale,

Curtea Constituțională

HOTĂRĂȘTE:

1. Se recunosc drept constituționale prevederile art.58 alin.(2) lit.m), art.62 alin.(1) lit.l), art.74 alin.(1) lit.i), art.77 alin.2 lit.r) și lit.s), art.81 lit.v) și art.89 alin.(3) propozițiile trei și patru din Legea cooperatistei de consum nr.1252-XIV din 28 septembrie 2000 în redacția Legii nr.61-XV din 21 februarie 2003 "Pentru modificarea și completarea Legii cooperatistei de consum nr.1252-XIV din 28 septembrie 2000".

2. Prezenta Hotărîre este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova".

PREȘEDINTELE

CURȚII CONSTITUȚIONALE

Victor PUȘCAȘ

Chișinău, 20 iunie 2006.

Nr.10.

OPINIE SEPARATĂ

expusă în temeiul art.27 alin.(5) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art.67 din Codul jurisdicției constituționale

Consider nefondată hotărîrea Curții, prin care au fost recunoscute constituționale modificările și completările operate prin Legea nr.61-XV din 21.02.2003 în art.58, art.62, art.74, art.77, art.81 și art.89 din Legea cooperatistei de consum nr.1252-XIV din 28.09.2000.

Prevederile contestate de deputatul Gheorghe Susarenco stipulează înstrăinarea, gajarea și darea în arendă a bunurilor cooperatistei de consum cu acordul organizațiilor cooperatiste ierarhic superioare și declară nulitatea contractelor de înstrăinare a proprietății cooperatistei de consum încheiate prin nerespectarea Legii nr.1252-XIV, adică a modificărilor și a completărilor operate prin Legea nr.61-XV.

Contrar deciziei Curții, am convingerea fermă că aceste prevederi încalcă dreptul de proprietate privată și protecția acesteia, care presupune dreptul persoanei de a dispune liber, după bunul său plac și după necesitățile sale de proprietatea dobîndită licit, statuat de art.9 și art.46 din Constituție, dispoziția art.127 din Constituție privind obligația statului de a asigura realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular și dispoziția art.54 din Constituție privind neadmiterea restrîngerilor neproporționale ale exercițiului unor drepturi cu situațiile care le-au determinat.

Conform prevederilor legii, organizațiile cooperatiste ierarhic superioare, nefiind titulari ai dreptului de proprietate asupra bunurilor destinul cărora îl decid, contrar dispozițiilor constituționale, sînt

abilitate cu dreptul de dispoziție asupra proprietății din sistemul cooperăției de consum. Prin aceasta se lezează dreptul de dispoziție al cooperativei de consum, al adunării generale a acesteia, al membrilor săi, asupra proprietății deținute. Prin obstacolele pe care le instituie, prevederile respective înclină balanța în favoarea aparatului birocratic al organizațiilor cooperatiste ierarhic superioare, depășesc limitele admisibile de reglementare prin lege a atribuțiilor organelor administrative respective, comit imixțiuni nepermise în capacitatea de dispoziție a cooperativei de consum asupra proprietății deținute ca persoane juridice.

Art.1 din Protocolul adițional nr.1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, invocat de Curte pentru noțiunea “interesului general” și pentru a justifica adoptarea de către statele contractante a legilor pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general, articol relevant în general prin fondul său, însă raportat la prevederile care fac obiectul cauzei puse pe rol este total neconcludent, deoarece lipsirea cooperativei de consum de capacitatea de dispoziție asupra proprietății care îi aparține nu înseamnă în nici un caz protejarea “interesului general”.

Celelalte acte - Rezoluția nr.56/114 din 18.01.2002 a Adunării Generale a ONU, Recomandările pe anul 2002 ale Conferinței generale a Organizației Internaționale a Muncii -, invocate de Curte, se referă direct la domeniul cooperăției de consum, dar în nici un mod, nici cel puțin tangențial, la conținutul prevederilor contestate - restrângerea dreptului de dispoziție al cooperativei de consum asupra proprietății deținute.

Așadar, consider că noile prevederi ale Legii nr.1252-XIV în redacția Legii nr.61-XV îngrădesc principiul constituțional privind libertatea persoanei - în speță a membrilor cooperativei de consum - de a decide liber, nesilită de nimeni, prin putere proprie și în interes propriu soarta bunului aflat în posesia sa, principiu consacrat de Constituția Republicii Moldova și actele internaționale ratificate de Parlamentul Republicii Moldova.

**JUDECĂTOR AL
CURȚII CONSTITUȚIONALE**

Mircea IUGA

Chișinău, 20 iunie 2006.